

РЕШЕНИЕ

№ 2271

гр. София, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 03.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **3387** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителен процесуален кодекс/ДОПК/.

Ново разглеждане на делото, образувано по жалба на С. Р. С., ЕГН [ЕГН], с ЕТ „Медиен център – Светослава Стаева“ срещу Ревизионен акт (РА) №Р-22221518001510-091-001 от 14.04.2020г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията, и А. К. К. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение №1037/02.07.2020г. на Директор Дирекция "Обжалване и данъчно - осигурителна практика" [населено място] при ЦУ на НАП. С Ревизионният акт са установени допълнително задължения по ЗДДФЛ на С. Р. С., както следва - Данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2016 г. в размер на 6 087,07 лв. главница и 1815,60 лв. лихва.

С решение № 3203/05.04.2022г. на ВАС на РБ по адм.дело № 7049/2021г. делото е върнато за ново разглеждане, като указанията на съда са свързани с обсъждане на доказателствата и преценка приложението на материалния закон след обсъждане на възраженията на ревизираното лице.

Жалбоподателката при новото разглеждане поддържа искането съдът да уважи жалбата и да постанови решение, с което да отмени оспорения РА, като съобрази и приетата СИЕ, доказваща, че за нито един от периодите няма отрицателни салда по паричните потоци на ревизираното физическо лице. Счита, че в РД неправилно формираните крайни положителни салда за отделните данъчни периоди не са отбелязани и не са пренесени като начални салда в следващите такива. Поради

посочените пропуски, началното салдо на спорната 2016г. е занижено с около 23 500 лв. В РД/РА липсвал паричен поток на РЛ а 2016г., който да установява 60 090, 09 лв. недостиг на парични средства. В случая недостигът 60 090, 09 лв. е определен към 05.02.2016г., а не към края на данъчния период. Счита, че не е допустимо да бъдат взети само две стойности – парична сума към 01.01.2016г. - 112 062, 07 лв. и извършено на 05.02.2016г. захранване на банкова сметка – 172 152, 16 лв. и да се приеме, че разликата от тях от 60 090, 09 лв. е недеклариран годишен доход за 2016г. при положение, че тази разлика е крайно салдо на годишна база и не е установена в общата съпоставка за периода. Счита, че категорично отрицателната разлика от 60 090, 09 лв. не е и не може да бъде остатък по годишния баланс от 2016г., защото останалите приходи и разходи, формиращи паричния поток за 2016г. не са участвали в пресмятането, което е незаконосъобразно, предвид годишния характер на облагането по ЗДДФЛ. Игнорирани са и посочените натрупвания на средства от неизвършен пренос на положителните салда от предходните данъчни периоди. Позовава се на експертното заключение, според което паричният поток за 2016г. е с наличност от парични средства в размер на 133 599, 34 лв. в началото, респективно 125 956, 51 лв. в края на периода. Източниците на средства по приходи и разходи в паричните потоци са известни и няма как да се приеме, че са налице укрити приходи. Претендира разноски.

Ответникът, представляван от юрисконсулт М., моли съда да остави без уважение жалбата. Счита, че и с приетото заключение на вещото лице не са се оборили констатациите в РА и не е доказано твърдяното начално салдо за 2016г. Установеният недостиг е формиран от превишение на разходите над приходите за 2016г., за което подробно са изложени доводи и в решението. Суми, от които е образувано начално салдо за 2016г., получени през 2015г., също са коментирани, както дарението от родителите на жалбоподателката, което не е признато, така и другата сума, като изтеглените суми от банкова сметка на ЕТ са взети предвид при определяне на паричния поток от ревизиращите органи. Моли съдът да постанови решение, с което да отхвърли жалбата и да потвърди РА. Претендира разноски съгласно чл. 161 ДОПК във връзка с изхода на делото за трите инстанции.

По фактите:

Предмет на обжалването е Ревизионен акт (РА) № Р-22221518001510-091-001 от 14.04.2020 г., издаден от началник сектор, възложил ревизията и ръководител на ревизията при ТД на НАП С., потвърден с решение № 1037 от 02.07.2020 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С.. Не се спори между страните, а и при първото разглеждане на делото и при контрола от касационната инстанция, е прието, че РА е издаден от компетентни органи, в изискуемата форма и при спазване на процесуалните правила, включително и наличието на основание за прилагане на особения ред за провеждане на ревизията по чл.122 и сл. от ДОПК. Спорът е относно определяне на данъчното задължение на жалбоподателката за 2016г. - задължения за данък върху годишната данъчна основа (ГДО) по чл. 17 ЗДДФЛ за 2016 г. в размер на 6087,07 лв. главница и 1815,60 лв. лихви за забава.

В хода на ревизията е констатирано, че при наличие на начално салдо от 5000 лв. / налични парични средства/ към 01.01.2012 г., за 2012 г., 2013 г., 2014 г., 2015 г. по отношение на данък върху ГДО по чл. 17 ЗДДФЛ няма превишение на разходите над приходите, т.е. не е налице недостиг на парични средства.

За процесната 2016 г. ревизиращите органи са извършили съпоставка на приходи и

разходи, направени от С.. Отчетено е, че лицето има доходи в размер на 4438,40 лв. – възнаграждения, изплатени от Книгоиздателска къща „Труд“ и „168 часа“; налични парични средства по банкови сметки в размер на 2446,49 лв.. Прието, че към 01.01.2016 г. лицето разполага със сума в размер на 112 062,07 лв. – налични парични средства в брой, която сума е сбор от сума в размер на 84 892,87 лв. / изтеглени през 2015 г. в брой от РЛ от банковите сметки на ЕТ „Медиен център“ и изплатени с РКО от ЕТ през 2015 г. / 60 728,52 лв.+23988,35 лв.+176/ и сума в размер на 35 420,00 лв./ изтеглени през 2015 г. в брой от РЛ от нейна сметка в Банка ДСК ЕАД, чиито произход са дарения от майката на лицето и получените суми в размер на 16 000, 00 лв. от ЕТ по банков път/, от който сбор е приспадналата сума в размер на 8 250,80 лв. / платени през 2015 г. разходи от С. в брой през 2015 г., в т.ч. разходи за дялови участия – 5189,60 лв., платени местни данъци – 2263,66 лв., разходи по фактури от доставчици – 566,89 лв., услуги към М Тел в размер на 230,65 лв./.

През 2016 г. са направени разходи в общ размер на 12 081,23 лв., които включват: разходи за издръжка и живот в размер на 3 424,09 лв., платени разходи по фактури от доставчици в размер на 5 865,06 лв., заплатени данъци в размер на 890,17 лв. и платени от банкова сметка на лицето преводи през W. U. в размер на 1 901,91 лв.

Установено е, че на 05.02.2016 г. С. е внесла и парични средства в брой в общ размер на 172 152,16 лв. в собствената си банкова сметка в У. Б. АД, част от които за сумата от 60 090,09 лв. ревизиращите органи приемат за доход с неустановен източник и следва да бъдат обложени с данък. Общият размер на ГДО по чл. 17 ЗДДФЛ е за сумата от 61 133, 37 лв., като към 60 090,09 лв. е прибавена сума от 1043,28 лв., декларирана от лицето като доходи от друга стопанска дейност, като е удържан данък от платеца в размер на 182,40 лв.. Посочено е, че дължимият данък за довносяне за 2016 г. е за сумата от 6087,07 лв., като към сума от 6009,00 лв. е прибавена сума от 78,07 лв. /надвнесен данък по ГДД за 2016 г., възстановен на РЛ от НАП съгласно А. от 16.05.2017 г./.

При първото разглеждане на делото са събрани свидетелски показания. Разпитан е Р. П., баща на жалбоподателката, дава сведения, че имали едно жилище в [населено място], част от което дали като дарение със съпругата му на дъщеря им С.. Впоследствие имали добри условия и продали жилището, като продажбата станала през 2004г. Свидетелят твърди, че парите, които получили (52 000 евро) – част от тях били за него и съпругата му, а по-голямата част – за дъщеря му (38 000 евро). Парите от продажбата били внесени в банка, тъй като купувачите били чужденци. След сделката свидетелят твърди, че изтеглили парите от банката, които останали при тях, включително и парите на дъщеря им, тъй като тя имала сложно семейно положение и имало опасност от развод, имал лош пример, техен близък загубил спестяванията си си, защото ги внесла в банка. След развода, дъщеря им трябвало да търси жилище и затова ѝ трябвало да ползва тези пари, това се случило в началото на 2016г. Спомня си, че през м. февруари 2016г., дал на жалбоподателката, която дошла с другия свидетел, останалите пари и които до предаването били при тях. Сумата от продажбата била 38 000 евро за нея, в периода 2004г.-2016г. ѝ давали някакви пари, а в края на краищата е получила около 30 000 лв. (л.158 по дело № 8141/2020г., гръб)

От показанията на свидетеля С. се установява, че по молба на жалбоподателката я придружил през м.февруари 2016г. първо при нейните родители, когато ѝ предали пари – около 30 000 евро, присъствал и после я придружил до У. Бубанк АД, където внесла тази сума.

По указания на касационната инстанция, съдът при новото разглеждане на делото е изслушал заключение по СИЕ, което е прието по делото без оспорване от страните. Съдът кредитира заключението като обективно и компетентно.

Вещото лице изчислява паричните потоци на жалбоподателката за ревизираните данъчни периоди 2012г., 2013г., 2014г., 2015г. и 2016г. от гледна точка на получени общо за съответната година доходи, приходи и документално извършени разходи. Като начално салдо на всяка проверявана година е пренесен крайният сбор от баланса за предходната, когато е положителен. С. С. не декларира начално салдо (разполагаема наличност от парични средства) в брой, към 01.01.2012г. С РА е определено начално салдо в размер на 5000 лв., към 01.01.2012г. По данни от делото, начално салдо (наличност от) парични средства в брой към даден момент (дата) преди 11 години, според вещото лице е невъзможно да се установи по категоричен начин. В кръга на вероятността е такова определяне и това се доказва с мотива „житейски оправдано“, за обосновка на салдото от 5 000 лв., в РА (РД). Според вещото лице, като е взело предвид, доходи на С., нейно участие в дружества (ЕТ „Медиен Център“) с движение на парични средства между фирмени и лични с/ки и родителска финансова подкрепа (дарения), то разполагаемата наличност, би могла да бъде и по-голяма, но не е необходимо да бъде завишавана, тъй като и при начално салдо към 01.01 -2012г. 5000 лв., в РА не е установен недостиг на парични средства в данъчните периоди. И то при положение, че положителните салда от превишение на доходи над разходи, не са пренасяни в следващ период, с изкл. на 2015г./2016г. Вещото лице е използвало подхода, който му е указан, за приемственост в начални и крайни салда, т.е. когато крайното салдо на парични средства в брой в паричния поток за даден период (година) е положително, поради превишение на доходи над разходи, то да се пренесе в същия размер като начално салдо в следващия период и когато крайното салдо в даден период (година) е отрицателно (превишение на разходи над доходи), следващият период да започва със салдо 0,00 лв. В таблици № 3 до 7 от заключението е даден паричен поток за 2012 до 2016г. (РА/ДОДОП). Видно е, че при приложението на формулата к. 3 + к. 4 - к. 5 - к. 6 се получават положителни разлики (остатъци) от превишение на доходи над разходи за данъчните периоди 2012г., 2013г. 2014г., които за да се приключат до 0,00 лв., е следвало да се покажат (отразят) на ред 1, колона 6 в паричния поток за дадения период, респективно на ред 1, колона 3 в паричния поток за следващия период. Не е видимо окончателно приключване и по отношение на данъчните периоди 2015г. и 2016г., въпреки, че там има формиране на положително салдо на парични средства в брой и негово пренасяне в следващ период Тези обстоятелства се дават само за сведение. Те не са се отразили на данъчното облагане по акта (РА), тъй като в данъчната основа по чл. 17 от ЗДДФЛ (чл. 122 от ДОПК) не участва „недостиг“ от паричен поток. В Таблица № 8 е формираната данъчна основа за облагане по чл. 17 от ЗДДФЛ (чл. 122 от ДОПК), следващия се данък по чл. 48 от З. ФЛ и лихви за забава, според РА, потвърден с Решението на ДОДОП. Вариантът, който вещото лице е изчислило, определяйки го като алтернативен вариант се основава на резултатите от счетоводната преценка на СИЕ по документи, при съобразяване с естеството и формулировката на поставените задачи на експертизата, по делото. Таблици № 9 до 13, Паричен поток 2012-2016г., алтернатива ССЕ В Таблица № 14 е формираната данъчна основа за облагане по чл 17 от ЗДДФЛ (чл. 122 от ДОПК), следващия се данък по чл. 48 от ЗД ДФЛ и лихви за забава предвид резултатите от алтернативния паричен поток по задачите на ССЕ и при формиране на

данъчна основа за облагане по чл. 17 ЗД ДФЛ (чл. 122 ДОПК), при съобразяване с правните мотиви за „доходи с неустановен източник (други доходи)“ по РА (РД), потвърден с Решение на ДОДОП, задълженията по чл. 48 от ЗДДФЛ и лихви, са общо в размер на 7801,31 лв., в т.ч. главница (данък) 6009,00 лв. и лихви 1792, 31 лв. и видимо, не се различават съществено от тези по РА (РД). Това е така, защото и в паричния поток по РА (РД) и в алтернативния паричен поток на ССЕ, не се установява недостиг (превишение на разходите над доходите) на парични средства и в данъчната основа няма негово участие. Видно от Таблица № 8 (14), данъчната основа по чл. 17 от З. ФЛ (чл. 122 от ДОПК) за облагане с данък по чл. 48 от ЗДДФЛ, е формирана от доходи от друга стопанска дейност, които са декларирани и за които е платен данък и от „доходи от други източници“ по чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ (чл. 122 от ДОПК), които са в размер на 60090,09 лв. Те са основа за данъчното задължение за 2016г., и по тях се спори по делото. Обстоятелствата за тази сума са дадени на ред 26 до 58 в Таблица № 2.

Въпреки че, сумата от 60090,09 лв., е мотивирана с РА (РД) като „доходи от неизвестен източник или доходи от други източници“ по чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ (чл. 122 от ДОПК), за да се яви основа за облагане с данък по ЗДДФЛ, вещото лице изразява мнение, от счетоводна (финансова) гледна точка. Видно от резултатите от алтернативния паричен поток в заключението не се установява недостиг (превишение на разходите над доходите) на парични средства. Във всички данъчни периоди от 2012г. до 2016г., се установява значително превишение на доходи над разходи, т.е. свободна (разполагаема) наличност от парични средства в началото и края на периода. Например за процесния данъчен период 2016г., по който се спори по делото, резултатите в паричния поток са, както следва: Парични средства в началото на периода (към 01.01.2016г.) общо в размер на 133599,34 лв., в т.ч. Налични парични средства в брой 131 152,85 лв. и Налични парични средства в банкови сметки 2446,49 лв. Постъпления 4438,40 лв. Разходи 12081,23 лв. Парични средства в края на периода (към 31.12.2016г.) общо в размер на 125956,51 лв., в т.ч. Налични парични средства в брой 125946,71 лв. и налични парични средства в банкови сметки 9,80 лв. При това положение, възниква въпрос според вещото лице възможно ли е сума от 60 090,09 лв. да бъде от „друг (неизвестен) източник“, след като Паричният поток за 2016г. е с наличност от парични средства в размер на 133599,34 лв. в началото, респективно 125 956,51 лв. в края на периода, и източниците на средства по приходи и разходи в паричните потоци са известни, Таблица № 9 до 13 (3 до 7) във връзка с Таблица № 2. В Таблица № 15 е формираната данъчна основа за облагане по чл 17 от ЗДДФЛ, данъкът по чл. 48 от ЗДДФЛ и лихви за забава, предвид резултатите от Паричния поток на ССЕ, в алтернатива на Таблица № 14. При тази втора алтернатива на формиране на данъчна основа за облагане по чл. 17 от ЗДДФЛ, на данък по чл. 48 от ЗДДФЛ и лихви за забава, е видно според ве, че не се следват задължения за данък и лихви за забава. В заключение, наред с експертното мнение на ССЕ, окончателната преценка на обстоятелствата по документи и резултати (салда) в паричен поток, по отношение на това, дали и доколко с тях е възможно или не, да се обосноват (квалифицират) част от доходите, като „доходи от други източници“ по чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ (чл. 122 от ДОПК), за да се включат в данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ (чл. 122 от ДОПК) за облагане с данък по чл. 48 от ЗДДФЛ, е в правната същност на спора и по тях ще се произнесе съдът, с краен съдебен акт (решение) по делото.

От правна страна:

Безспорно както от паричния поток в РД и РА, така и в този, изготвен от вещото лице по делото, не се установява недостиг на парични средства за 2016г. като превишение на разходите спрямо доходите на лицето (сравни РД л.69 по делото, заключение на вещо лице стр.18 и стр.24, л.55 и л.61. по делото).

За да определи данъчното задължение за 2016г. ревизиращият орган е обложил не недостиг на парични средства, тъй като такъв не е установен, а разликата от 60 090, 09 лв., получена като от внесената на 05.02.2016г. в банковата сметка в „Уникредит Булбанк“ АД от жалбоподателката сума в размер на 172 152, 16 лв. е извадил сумата на установеното от ревизията начално салдо за 2016 г. в размер на 112 062, 07 лв., с която приема, че би могло да захрани банковата си сметка. Тъй като ревизираното лице не е удостоверило документално произхода на тези непокрити от разполагаемите суми 60 090,09 лв., ревизиращият екип, счита, че представляват доходи с неустановен произход от други източници в полза на С., които не са декларирани с подаване на ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ. Предвид което, на основание чл.122, ал.2 от ДОПК, декларираната от лицето с ГДД от 24.07.2017г. данъчна основа за 2016г. в размер на 1043, 28 лв. по чл.29 от друга стопанска дейност да бъде коригирана в посока увеличение с процесната сума, в резултат на което общия размер на ГДО за 2016г. се определя в размер на 61 133, 37 лв. и дължимият данък по чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ е в размер на 6113, 33 лв. След изваждане на данъка за дохода върху друга стопанска дейност в размер на 104, 33 лв. (удържан от платеща 182, 40 лв. и частично възстановен на ревизираното лице 78, 07 лв.) от ревизиращите органи е определен данък в размер на 6009 лв., а предвид възстановен данък в размер на 78, 07 лв. общата дължима сума е в размер на 6087, 07 лв., а начислените лихви 1664, 29 лв.

Спорните въпроси от значение за решаване на делото са: 1. Налице ли и е и кое е правното основание да се определя по описания начин данък по реда на чл.122 и сл. – не за установено превишение на разходи над приходите, каквото липсва в случая, а направо върху доход, приет за такъв от ревизията с неустановен произход, който се добавя към ГДО по ГДД, подадена от лицето и се прилага ставката по чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ. 2. Сумата от 60 090,09 лв. представлява ли доход с неустановен произход.

По първия въпрос: Налице ли е основание за облагане, предвид, че не е налице недостиг на парични средства за 2016г. съдът намира следното:

По принцип сумите, които ревизираното лице внася по банковите си сметки водят до увеличаване на имуществото му и това увеличение представлява доход по смисъла на чл. 12, ал. 1 ЗДДФЛ, освен ако попада сред необлагаемите доходи по чл.13 от същия закон. Ако внесената сума не е с установен произход, то тогава е налице обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК. В такъв случай получените суми по банковите сметки на ревизираното лице следва да се квалифицират като доходи от други източници по смисъла на чл. 35, т. 6 ЗДДФЛ, придобити от лицето, но недеklarирани в съответствие с изискванията на материалния закон и върху които не е заплатен дължимия данък. В този смисъл е налице основание за облагане на такъв доход, който се прибавя към ГДО за 2016 г., като доход по чл.35, т.6 от ЗДДФЛ и се облага. За да е законосъобразно обаче това облагане, то следва

положителен отговор на втория въпрос - доход с неустановен произход . По втория въпрос, ако се приеме, че е налице основание за облагане, чрез включване в общата ГДО на доход с неустановен произход, стои въпросът дали е доказан произходът на твърдяната като получена от жалбоподателката /предадена на ръка/ сума в размер на 30 000 евро от родителите ѝ, която е послужила за внасяне на общата сума в размер на 172 152,16 лв. на каса по банковата ѝ сметка в У. Б. АД.

Съдът намира, че няма основание да не кредитира свидетелските показания, събрани при първото разглеждане, за доказване на обстоятелство, че през февруари 2016г. жалбоподателката посетила родителите си в дома им и те ѝ предали известна сума пари, които след това внесла по банковата сметка.

Съгласно субсидиарно приложимата разпоредба на чл. 164, ал.1, т.3 от ГПК не са допустими свидетелски показания за установяване на обстоятелства, за доказването на които закон изисква писмен акт, както и за установяване на договори на стойност, по-голяма от 5000 лв., освен ако са сключени между съпрузи или роднини по права линия, по съребрена линия до четвърта степен и по сватовство до втора степен включително. В случая паричните средства се сочат предадени между роднини по права линия баща-дъщеря, поради което няма ограничение за установяването им със свидетелски показания.

При внимателен прочит на свидетелските показания, дадени от бащата на жалбоподателката свидетелят Р. П., се установява следното негово изявление относно конкретно предадената сума на жалбоподателката: „ (л.158 гръб, по дело № 8141/2020г.), „Сумата беше 38 000 евро за нея, а в края на краищата получи около 30 000 лв., т.е. една част от тези пари сме ѝ ги давали“. Следователно от свидетелските показания на родител на ревизираното лице се установява, че са ѝ дали около 30 000 лв.

Независимо, че другият свидетел – С., заявява, че присъствал на предаване на пари от родителите на жалбоподателката в размер на около 30 000 евро (л.159 по приложеното дело), за тези показания важат ограниченията на чл.158, ал.1 във връзка с чл.57, ал.2 от ДОПК във връзка с чл.164, ал.1, т.3 от ГПК и в случая е допустимо да се установи със свидетелски показания предоставяне на сума до 5000 лв., като в този смисъл съдът разглежда показанията на свидетеля при посоченото ограничение на доказването. Следователно с тях не може да се установи предаване на парични средства над 5 000 лв., а се установява само, че е имало предаване на суми, които след това са внесени в банка.

Следователно за част от спорната сума – **30 000 лв.** е установен произход, сумите са дадени на жалбоподателката от родителите ѝ.

Що се отнася до довода на ревизиращите органи, че не се установява, как тези средства са били на разположение на родителите, същото не би могло да се преценява като решаващо, доколкото фактът на предаване на парични средства е установено със свидетелските показания - че жалбоподателката е посетила дома на родителите си през м.02.2016 г. и ѝ е била предадена парична сума от 30 000 лв., която впоследствие е внесла по банковата си сметка.

Съдът в настоящото производство съобрази указанието на касационната инстанция да изследва съобразно направените парични потоци /приходи и

разходи/ какво е превишението на приходите над разходите в края на всеки един от процесните периоди, след като не е налице недостиг на парични средства, със заключението на вещото лице е извършено изчисление какъв е остатъкът / положителен/ в края на всеки един период в резултат на разликата между направените приходи / налични средства и доходи/ и съответно, направените през съответната година разходи, който представлява начално салдо за следващия данъчен период. При прилагане на този подход **началното салдо за процесната 2016г. е 131 152, 85 лв.** (стр.24 от заключението, л.61 по делото), което съдът кредитира като правилно изчислено.

При това положение от внесената на 05.02.2016г. в банковата сметка в „Уникредит Булбанк“ АД от жалбоподателката сума в размер на **172 152, 16 лв.** следва да се извади сумата на приетото от съда въз основа на заключението на вещото лице начално салдо за 2016 г. в размер на **131 152, 85 лв.**, с която приема, че би могло да захрани банковата си сметка и сумата от **30 000 лв.**, предадена ѝ от родителите. Така остава сума от 10 999, 31 лв., за която жалбоподателката не е доказала произход, съответно следва да се квалифицира като доход от други източници по смисъла на чл. 35, т. 6 ЗДДФЛ, придобит от лицето, но недекларирани в съответствие с изискванията на материалния закон и върху които не е заплатен дължимия данък. Предвид което, на основание чл.122, ал.2 от ДОПК, деклариранията от лицето с ГДД от 24.07.2017г. данъчна основа за 2016г. в размер на 1 043, 28 лв. по чл.29 от друга стопанска дейност следва да бъде коригирана в посока увеличение със сумата 10 999, 31 лв., в резултат на което общия размер на ГДО за 2016г. се определя в размер на 12 042, 59 лв. и данъкът по чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ е в размер на 1 204, 25 лв. След изваждане на данъка за дохода върху друга стопанска дейност в размер на 104, 33 лв., който в крайна сметка е платен от ревизирането лице, след удръжки и възстановяване, следва да се определи **данък в размер на 1099, 92 лв. и лихви 330 лв.**

По повод указание на касационната инстанция съдът намира за правилен подхода на ревизиращите органи да определят данъкът за 2016 г. по чл.17 ЗДДФЛ като сумират ГДО по подадена ГДД и доходът с неустановен произход, който е такъв по чл.35, т.6 от ЗДДФЛ. Съгласно чл. 17 ЗДДФЛ, общата годишна данъчна основа е сумата от ГДО по чл. 25, 30, 32, 34 и 36, намалена с предвидените в този закон данъчни облекчения. Следва да се има предвид, че доходите от друга стопанска дейност по чл. 29 ЗДДФЛ участват в ГДО по чл. 17 ЗДДФЛ при определяне на данъка на жалбоподателката за 2016 г., като от изчисления данък е изваден заплатения. В този смисъл това определяне е в същия размер, ако бе приложена ставката на данъка по чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ към основа по чл.36 във връзка с чл.35, т.6 от ЗДДФЛ - 10 % върху самия доход.

По горните съображения РА следва да се измени съобразно дадените изчисления.

При този изход на делото и претенция и от двете страни за разноси, на Дирекция "ОДОП"–гр.С., на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, следва да се възложат разноските, които е сторил жалбоподателят при двете разглеждания на делото, за които са представени доказателства и са претендирани и при

прилагане на чл.226, ал.3 от АПК – 50 лв. такса за първата инстанция, 64, 79 лв. за касационната жалба и депозит 500 лв. за вещо лице при новото разглеждане, съобразно уважената част от жалбата – 503 лв. А на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 442 лв., съобразно отхвърлената част от жалбата.

Воден от горното, на основание чл. 160, ал. 1, предложение второ от ДОПК и чл. 161, ал. 1, от ДОПК, 6 състав, I отделение на АССГ

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Ревизионен акт №Р-22221518001510-091-001 от 14.04.2020 г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП-С., в обжалваната част, потвърдена с Решение №1037/02.07.2020г. на Директор Дирекция "ОДОП"-С. при ЦУ на НАП, като определя данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2016 г. в размер на 1204, 25 лв., от които допълнително установен и дължим от С. Р. С. данък в размер на 1099, 92 лв. и лихви 330 лв.

ОСЪЖДА Директора на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП да заплати на С. Р. С., с ЕГН [ЕГН] разноси по делото при двете му разглеждания в размер на 503 лв.

ОСЪЖДА С. Р. С., с ЕГН [ЕГН] да заплати на Директора на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 442 лв.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБ с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: